

PROTOKÓŁ Nr LXXXIII/24
SESJI RADY MIASTA KAMIENNA GÓRA
z 6 marca 2024 r.
odbytej w Sali Witrazowej Urzędu Miasta

Godzina rozpoczęcia Sesji 14⁰⁸, zakończenia 15¹⁶

Obecnych na Sesji – 11 radnych – lista obecności stanowi zał. Nr 1 do protokołu.

W Sesji uczestniczył **Burmistrz Miasta (BM) J. Chodasewicz**

Obsługa radcowska – mec. Damian Wójcik

Ad.1. Otwarcie Sesji.

Przewodnicząca RM V. Majak: „Dzień dobry Państwu. Otwieramy LXXXIII Sesję Rady Miasta Kamienna Góra. Witam Burmistrza Miasta Kamiennej Góry, Pana Janusza Chodasewicza, Radnych Rady Miasta, Honorowych Obywateli Miasta Kamienna Góra, pracowników Urzędu Miasta, gości, media oraz osoby obserwujące tę sesję na oficjalnym kanale Miasta Kamienna Góra w serwisie YouTube. Informuję zebranych, iż pełna treść klauzuli informacyjnej o przetwarzaniu danych osobowych została umieszczona przed wejściem na salę witrażową i jest również dostępna na stronie BIP Urzędu Miasta. Stwierdzam, że na ten moment w sesji uczestniczy **10 radnych na 15 ustawowego składu**, co stanowi quorum, przy którym Rada Miasta może skutecznie obradować i podejmować uchwały. Przechodzimy teraz do punktu drugiego porządku obrad.”

Ad.2. Wnioski dotyczące zmian w porządku obrad:

Przewodnicząca RM V. Majak: „Dzisiejszy porządek obrad przedstawia się następująco:

1. Otwarcie sesji.
2. Wnioski dotyczące zmian w porządku obrad.
3. Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra Pani Apolonii Lulek.
4. Zamknięcie sesji.

Czy są jakieś wnioski dotyczące zmian w porządku obrad? Nie widzę. Pani Polu, serdecznie zapraszam. Najważniejsza osoba w dniu dzisiejszym. Nie było wniosków do zmian porządku obrad. Przechodzimy do punktu trzeciego. **Od tego momentu na sali jest 11 radnych** (przybył radny Ł. Sławiński) Bardzo proszę, Panie Radny, o pobranie urządzenia do głosowania. I tutaj jest miejsce z przodu. Bardzo proszę.”

3. Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra Pani Apolonii Lulek.

Przewodnicząca RM V. Majak: „Przedstawię teraz projekt uchwały, który umożliwi głosowanie nad nadaniem Honorowego Obywatela Pani Apolonii Lulek. Uchwała Rady Miasta Kamienna Góra w sprawie nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra. Na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz § 5. Statutu Gminy Miejskiej Kamienna Góra, przyjętego uchwałą nr XVI/101/16 Rady Miasta Kamienna Góra z dnia 25 lutego 2016 roku, Rada Miasta Kamienna Góra uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje tytuł Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra Pani Apolonii Lulek zam. w Kamiennej Górze.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Miasta Kamienna Góra.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Poproszę teraz Radnego Jacka Bruździaka o przedstawienie laudacji, która jest jednocześnie uzasadnieniem do projektu uchwały.”

Radny J. Bruździak: „Jest mi niezmiernie miło, że ja mogę akurat ten tekst odczytać. Szanowna Pani Apolonio...”

Pani A. Luluek: „Czy mam wstać?”

Radny J. Bruździak: „Wydaje mi się, że komfortowo może Pani wysłuchać tego tekstu, siedząc. My, Rada Miejska Kamiennej Góry, doceniając zaangażowanie społeczne oraz bezinteresowną pracę dla naszej miejskiej wspólnoty, wiadomym wszystkim czynimy, że pragniemy nadać Pani Apolonii Lulek tytuł Honorowego Obywatela Kamiennej Góry, która to Apolonia Lulek urodzona w Małopolsce, przybyła do naszego grodu w roku 1962, by jako bakałarz krzewić w nim oświatę, kulturę i służbę społeczeństwu. Tak to przepracowała w różnych szkołach lat 36. Najpierw 8 lat w Szkole Podstawowej nr 4 i w liceum ogólnokształcącym. Potem 28 lat w Zespole Szkół Zawodowych, w tym 27 lat jako Wicedyrektor, a gdy przeszła na emeryturę w roku 1998, utworzyła policealne studium zawodowe, umożliwiając młodym ludziom zgłębianie wiedzy administracyjnej i informatycznej. Zakończywszy misję kształcenia policealnego w 2009 roku, nie zaprzestała swych działań na rzecz miejskiej społeczności. Podjęła starania, aby już w 2010 roku uruchomić w Kamiennej Górze Uniwersytet Trzeciego Wieku w Karkonoskiej Akademii Nauk Stosowanych. Do dziś pozostaje pełnomocnikiem Rektora do spraw Karkonoskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Działania prowadzone przez Panią Apolonię na każdym etapie jej kariery zawodowej były nacechowane troską o społeczność lokalną. Jako nauczycielka i Wicedyrektor Zespołu Szkół Zawodowych szczególną wagę przykładła do organizacji pracy młodzieży w różnych, ciekawych miejscach w kraju i za granicą. Organizowała również współpracę z krajami ościennymi. Jako pełnomocnik Rektora do spraw Karkonoskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, zaktywizowała środowisko seniorów w Kamiennej Górze, organizując liczne wykłady, zajęcia, szkolenia, imprezy kulturalne, sportowe, rekreacyjne, wyjazdy do teatrów, filharmonii, tudzież innych przybytków kultury. Nawiązała współpracę z zagranicą, umożliwiając wyjazdy seniorów do Drezna i Lwowa oraz innych krajów europejskich. Szczególny wymiar nadała działaniom integrującym środowisko seniorów z młodym pokoleniem, poprzez

stałą, a nie tylko okazjonalną współpracę z zespołem szkół specjalnych, domem pomocy społecznej, zespołem szkół zawodowych i ogólnokształcących i liceum ogólnokształcącym. Na osobne podkreślenie zasługuje zaangażowanie Pani Poli w organizację działań charytatywnych, czego najlepszym i najjaskrawszym przykładem jest pomoc dla Polaków w Ukrainie, skupionych wokół Parafii w Gminie Szczerzec. W obliczu takich zasług, przyczyniających się do rozwoju edukacji, kultury i integracji międzypokoleniowej w naszym mieście, nie można przejść obojętnie. Nadając tytuł Honorowego Obywatela Kamiennej Góry Pani Apolonii Lulek, wyrażamy wdzięczność za jej wielki wkład w rozwój naszej społeczności miejskiej i obywatelskiej. Niech to wyróżnienie będzie wyrazem szacunku i uznania dla jej dokonań.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Bardzo dziękuję Panu Radnemu. Została również przygotowana laudacja i zostanie zaprezentowana przez Panią Danutę Dojzę. Bardzo proszę tutaj, Pani Danuto. Pani Danuta, w imieniu Uniwersytetu Trzeciego Wieku.”

Pani D. Dojze: „I również w imieniu mieszkańców, którzy są studentami naszego miasta. Mój tekst będzie się troszeczkę pokrywał z wypowiedzią Pana Bruździaka, ale to dlatego, że właśnie z tego słynie nasza Pani Lulek. Mam zaszczyt wygłosić laudację na cześć Pani Apolonii, rektorki Karkonoskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Ja tutaj będę się wspomagała tekstem, który napisany został przez studentów uniwersytetu, ponieważ wszystkie, a przynajmniej bardzo dużo zasług ponosi Pani na polu właśnie uniwersytetu i dzięki temu zasługuje na bardzo, bardzo dużo pochwał, które są podstawą właśnie tej laudacji. Cieszymy się bardzo, że Rada Miasta postanowiła przyznać tytuł Honorowego Obywatela Miasta Kamiennej Góry właśnie Pani Lulek, ponieważ jest tego warta. Usłyszałam gdzieś kiedyś, czy przeczytałam, nie pamiętam, ale pamiętam, co miałam zapamiętać. A mianowicie, że raz na jakiś czas na świecie rodzi się człowiek wyjątkowy i myślę, że takim człowiekiem wyjątkowym jest Pani Apolonia. Ustawiała się gdzieś w kolejce do tych swoich narodzin i dzisiaj właśnie możemy to uczcić, że ten człowiek honorowy zasługuje na swoje honory, na swoją odznakę, na te słowa laudacji. Więc tak jak powiedziałam, posłużę się tekstem studentów, ponieważ oni najbardziej wiedzą, najwięcej wiedzą, co się na tym uniwersytecie dzieje, co się tam wyprawia, a wyprawia się naprawdę bardzo dużo i z tego właśnie wychodzą zasługi Pani Poli, która zasługuje na te wszystkie pochwały. Gratulujemy, Pani Polu, bo została Pani naprawdę jako człowiek wyjątkowy doceniona. Gdzieś tam Pani się ustawiała w kolejce do narodzin tych ludzi wyjątkowych i w związku z tym możemy się cieszyć, że takiego człowieka wyjątkowego mamy tu u nas, pośród nas w Kamiennej Górze. Pani Apolonia swoje losy życiowe związała z Kamienną Górą, jak powiedział Pan Bruździak, od roku 1962, gdy po skończeniu Liceum Państwowego w Wałbrzychu przyjechała do Kamiennej Góry, podjęła pracę jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr 4. Z zawodem pedagoga związała się na całe życie, pracując i pogłębiając swoją wiedzę zawodową. Ukończyła Akademię Ekonomiczną we Wrocławiu, uzyskując tytuł magistra. Przez wiele lat pełniła funkcję Wicedyrektora Zespołu Szkół Zawodowych w naszym mieście. Prowadziła Ochotnicze Hufce Pracy, organizując wakacyjną pracę dla młodzieży w kraju i za granicą. Po przejściu na

emeryturę nie rozstała się z zawodem. Założyła i przez 10 lat prowadziła Społeczne Studium Administracji w Kamiennej Górze. Duch prawdziwego pedagoga nie pozwolił jej zostać beczynnie. Postanowiła zagospodarować czas seniorom, mobilizując ich do wyjścia z domu i aktywnego działania. Tak powstał Karkonoski Uniwersytet Trzeciego Wieku jako placówka zamiejscowa przy Karkonoskiej Akademii Nauk Stosowanych w Jeleniej Górze. Przez to właśnie, co wyczynia Pani Lulek na tym Uniwersytecie, przez to właśnie uchroniła ona bardzo wielu mieszkańców naszego miasta, a jeszcze pewnie inni do tego dokooptują, a więc uchroniła przed straszną chorobą, przed chorobą samotności. Ludzie starzy, zamknięci w domu, chorzy na tzw. chorobę samotności, która jest niezmiernie trudna do przeżycia i kończy się różnie. Dzięki Pani Lulek, że wyciągnęła tych ludzi na uniwersytet, na pole swojego działania, ci ludzie nie zachorowali i następnymi nie zachorują. Jako pełnomocnik Rektora do spraw Uniwersytetu Trzeciego Wieku przez 14 lat prowadzi nasz uniwersytet, prężnie, ku zadowoleniu studentów i ich rodzin. W ramach zajęć, które odbywają się od poniedziałku do piątku, były i są prowadzone kursy języków obcych, muzykoterapia, arteterapia, fotografika, gimnastyka rekreacyjna oraz aerobik na basenie. Prowadzone są wykłady z filozofii, psychologii, historii sztuki. Dużym zainteresowaniem cieszą się zajęcia z rysunku i malarstwa, a zajęcia z nowych technologii przybliżyły seniorom i pomogły w zrozumieniu komputerów i smartfonów. Dzięki Pani Apolonii seniorzy, studenci naszego miasta mają w czym wybierać. Wyjazdy na koncerty do Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu i do Filharmonii Dolnośląskiej pozwalają nam, studentom, na obcowanie ze sztuką na wysokim poziomie. W ramach działalności uniwersytetu Pani Apolonia zorganizowała wyjazdy wypoczynkowe do Albanii, Włoch, Czech i Niemiec. Organizowała spotkania z organizacjami takimi jak: Stowarzyszenie Frauenkirche z Drezna, Uniwersytet Trzeciego Wieku ze Lwowa i Organizacja Via Sacra, która skupia obiekty kultury pogranicza Polski, Czech i Niemiec. Jest również ambasadorem promującym nasze miasto poza granicami naszego kraju. O jej roli na Ukrainie mówił też Pan Radny Bruździak, ja już się nie będę powtarzała. Nasza Pani Apolonia jest urodzonym społecznikiem, wrażliwym na krzywdę ludzką. Jej działanie nie tylko jest skierowane do Szczercy, ale również do Zakładu Opieki Leczniczej w Bolkowie. ZOL otrzymał dużo nowej pościeli, pokrowców, prześcieradeł przeciwoleżynowych, a także owoce i inne produkty spożywcze. Ważne miejsce zajmuje współpraca DPS-em w Szarocinie. Były organizowane różne pokazy mody, przygotowaliśmy i finansowaliśmy stroje na tę okazję, prowadzone były warsztaty taneczne i malarskie, wspólny wyjazd do Safari w Czechach będzie na pewno długo pamiętany przez nas, mieszkańców DPS-u. Pani Pola działa charytatywnie na rzecz organizacji polonijnych za granicą, głównie na Ukrainie, o której była mowa. Dzięki Pani Apolonii nasz uniwersytet współpracuje ze szkołami wyższymi Wrocławia. Na liście jest Uniwersytet Medyczny z wykładami z zakresu medycyny dotyczącej geriatry i Akademia Medyczna z koncertami dyplomowymi studentów, jak również Akademia Sztuk Pięknych i Akademia Wychowania Fizycznego. Najważniejszą i najszerzą współpracę prowadzi z Karkonoską Akademią Nauk Stosowanych w Jeleniej Górze. Współpracujemy też ze szkołami z terenu Kamiennej Góry. Są to Szkoły Podstawowe nr 1 i nr 2 oraz Szkoła Podstawowa w Chelmsku Śląskim i Szkoła Specjalna. Corocznie uczestniczymy w olimpiadzie specjalnej, przygotowujemy słodki poczęstunek dla sportowców. Bardzo dobrze przez wszystkie lata układa się też współpraca z Liceum

Ogólnokształcącym w Kamiennej Górze. Jesteśmy zapraszani na wszystkie wieczory filologa oraz wszystkie premiery teatru "My". Przez kilka lat korzystaliśmy z sal i urządzeń szkoły, a nauczyciele tej szkoły pomagają nam w realizacji naszych celów. Pani Pola jest członkiem zarządu Federacji UTW we Wrocławiu. Sądząc po niektórych przykładach działalności społecznej Pani Apolonii, jesteśmy bardzo usatysfakcjonowani faktem, że praca i działalność społeczna Pani Apolonii Lulek została doceniona przez Szanowną Radę Miasta. To są właśnie takie poglądy studentów, ale jeszcze uważam, że... Pod tym tekstem podpisali się nasi szczęśliwi studenci, to są ich opinie. Ale wystarczy wyjść do miasta i porozmawiać z mieszkańcami naszego miasta na temat Pani. Nie będą to plotki, to będą szczerze rozmowy. Wtedy się dowiemy, że Pani Pola jest osobą, która ma ogromne, otwarte serce i wielką wrażliwość na ludzkie nieszczęścia. Jest to jej cechą osobistą. Gdy Pola tylko się dowie, że ktoś potrzebuje pomocy, od razu gotowa jest mu jej dostarczyć osobiście oraz szuka wokół siebie ludzi, którzy są w stanie jej pomóc w niesieniu tej pomocy. Puka do różnych drzwi, często narażając samą siebie, ale efekty są niesamowite. Potrzebujący ludzie otrzymują pomoc, dlatego wiele ludzi cieszy się ze znajomości z Panią Lulek. Bardzo wielu wspiera jej uhonorowanie takim zaszczytnym tytułem, jakim jest Honorowy Obywatel Miasta Kamiennej Góry. Pani Pola zasługuje na ten tytuł, ponieważ ta osoba rodzi skojarzenia. Ja jestem tego przykładem. Skojarzenia, Pani Lulek - Kamienna Góra, Kamienna Góra - Pani Lulek. Mówi się o jednym, myśli się również o drugim. Już samo to skojarzenie wywołuje jakieś zamiary i w ogóle jest dowodem na to, jak bardzo jest związana z Kamienną Górą. Z Kamienną Górą, w której jak gdyby uzyskała nowe stanowisko. Stanowisko Honorowego Obywatela naszego Miasta. Nie wiem, jakie są profity do tego stanowiska, ale wiem, że zapłatą za to będą może nie listy płac, ale będą po prostu nasze uśmiechy, uśmiechy mieszkańców. I prosimy mieszkańców, studentów i prosimy Panią Polę, żeby to wszystko przyjmowała, bo jesteśmy bardzo wdzięczni i dumni. Dumni, że ten człowiek wyjątkowy urodził się w naszym mieście."

Pani A. Luluek: „Z własnej nieprzymuszonej woli tu przebywam.”

Pani D. Dojze: „Ten związek z miastem zasługuje na tak zaszczytne właśnie stanowisko Honorowego Obywatela Miasta. Dlatego mówimy: Pani Polu, bądź z nami jak najdłużej, wykorzystuj swoje stanowisko, a my troszkę egoistycznie będziemy mówić, z jednej strony dziękujemy, a z drugiej strony prosimy o pomoc, jeżeli taka pomoc będzie nam potrzebna. Słyszałam o takim przypadku, dowiedziała się o osobie znajomej, osobie chorej. Zatelefonowała i mówi: "Słuchaj, czy chcesz, czy nie chcesz, przyjeżdżam do ciebie. Przyjeżdżam, może chociaż troszkę ci pomogę, troszkę ci ulżę". Wzięła jakąś książkę z ćwiczeniami, przyjechała, pomogła. Nie troszeczkę, ale pomogła bardzo, bardzo dużo. Pola wie, o kogo chodzi. Ta osoba jest jej bardzo wdzięczna niezmiernie, bo naprawdę wykazała swoją przyjaźń, wykazała swoją postawę. Pokazała swoje cechy osobowości. Nie tylko mówimy, że pracuje, że zasługuje, ale faktycznie wszystko to jeszcze swoim przykładem potwierdza i to wszystko ma swoje odzwierciedlenie, i dlatego naprawdę prosimy, Polu bądź z nami. I egoistycznie mówimy: pomagaj nam, będziemy tę pomoc przyjmowali, cieszyli się,

a Ty może będziesz miała z tego jakieś zadowolenie. To będą profity Twojej pracy na stanowisku Honorowego Obywatela naszego Miasta.”

[oklaski]

Pani D. Dojze: „Teraz coraz częściej, jak chodzimy gdzieś na wesela, to wracają przyśpiewki weselne. Tam się śpiewa bardzo często, Państwo pewnie znają... "Ona temu winna, ona temu winna, pocałować go powinna", tu chodzi o miłość między małżonkami, a my do Poli byśmy zaśpiewali: ona temu winna, tym pochwałem, ona temu winna, chwalić siebie dać powinna. Chwalimy Cię, Polu. Nie wiem, czy sprostałam tej laudacji, czy ona wywarła jakiś skutek, czy nie...”

[oklaski]

Pani D. Dojze: „...ale starałam się pokazać, jaka jest Pola, ponieważ znam tę osobę od bardzo, bardzo wielu lat. Spotykałam się z nią nie raz i nie dwa na płaszczyźnie prywatnej, rozmawialiśmy o sprawach naszych, o sprawach innych ludzi, nie plotkując, broń Boże, ale rozmawiając o różnych nieszczęściach ludzkich i wiem, jak Pani Pola do tego podchodzi. Jest naprawdę zasłużonym obywatelem. Wielu ludzi to potwierdza, a my dziękujemy Radzie Miasta za to, że uhonorowała ją tym właśnie honorem. Pola na to zasługuje. Tak jak mówi reklama L'Oréal: jestem tego warta, Pola warta jest tych pochwał. Dziękuję.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Bardzo dziękuję za przedstawienie laudacji Panu Bruździakowi i Pani Danucie Dojze. Czy ktoś z obecnych radnych chce zabrać głos lub ma pytania, uwagi? Nie widzę, w związku z powyższym przechodzimy do głosowania. Kto z Pań i Panów Radnych jest za, proszę nacisnąć przycisk, kto jest przeciw, kto się wstrzymał? Brawo, **11 radnych za.**”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „W związku z powyższym stwierdzam, iż **uchwała została przyjęta** i nosić będzie nr **LXXXIII/536/24- zał. Nr 2** do protokołu.”

[podniosła muzyka]

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Pan Wiceprzewodniczący Rady Miasta Jerzy Basta zabierze teraz głos w imieniu rady.”

Wiceprzewodniczący RM J. Basta: „Szanowna Pani Polu, jest mi niezmiernie miło w imieniu Rady Miasta złożyć na Pani ręce gratulacje z okazji otrzymania zaszczytnego tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra. Wyrażamy dziś swoją

wdzięczność i szacunek za Pani wieloletnią pracę na rzecz Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Jeszcze pozwolę sobie powiedzieć od siebie 2 słowa. Szanowni Państwo, gościmy dzisiaj na tej pięknej sali witrażowej osobę o wielkim sercu. Osobę, która, kiedy wydarzyła się na świecie straszna rzecz, nie wahała się ani chwili, tylko zorganizowała pomoc i ją czyniła. Naszym rodakom na Ukrainie. Na Ukrainie, gdzie trwa wojna. Wiecie Państwo wszyscy, że nie robiła tego dla splendorów, jakichś korzyści, a jedynie robiła to dlatego, żeby czynić dobro. Tak, żeby czynić dobro. Pani Apolonio, wyrazy najgłębszego uznania i wielki szacunek, wielkie brawa.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Jak zdradzę, bo jestem bliżej. Widzę, że Pani Poli kręci się łezka w oku. Pani Polu, dziękuję, że tak Pani pozwoliła do siebie powiedzieć. "Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest. Nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi ludźmi". Jan Paweł II. Pani Polu, serdecznie gratuluję otrzymania zaszczytnego tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Proponuję Panią Polę wziąć w środek, będzie między nami. Przekazujemy Pani akt nadania. Akt nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra. Pozwolę sobie odczytać. Rada Miasta Kamienna Góra uchwałą nr LXXXIII/536/24 z dnia 6 marca 2024 nadała Pani Apolonii Lulek tytuł Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra, jako wyraz najwyższego wyróżnienia i uznania. Kamienna Góra, dnia 6 marca 2024 roku. Tutaj legitymacja potwierdzająca nadanie tytułu Honorowego Obywatela. Przekazuję już na Pani ręce. Jeszcze raz, gratuluję. Pani Polu, drobny upominek od Rady Miasta Kamiennej Góry. Mam nadzieję, że się Pani spodoba. Informacje zebrane, jeżeli chodzi o...”

[dźwięk niewyraźny]

Pani A. Luluek: „Dziękuję bardzo. Naturalny kamień.”

Przewodnicząca RM V. Majak: „Tak. Tak jak jest Pani naturalnym [dźwięk niewyraźny], tak kamień będzie o tym świadczył. Jeszcze raz w imieniu Rady Miasta gratuluję.”

Pani A. Luluek: „Dziękuję bardzo.”

Wiceprzewodniczący RM J. Basta: „Pani Apolonio, naprawdę... Pani wie, wszystkiego dobrego.”

Przewodnicząca RM V. Majak: „Wielkie brawa, proszę Państwa.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Pani, już Honorowy Obywatel Miasta Kamiennej Góry, Pani Apolonia Lulek chce zabrać głos. Po głosie Pani Lulek będę prosić Państwa, jeżeli ktoś z Państwa chce zabrać głos, to będzie czas dla Państwa i później na przekazanie od Państwa życzeń i kwiatów. Najpierw Pani Apolonia Lulek.”

Pani A. Luluek: „Dziękuję bardzo za wyróżnienie. Ogromnie mnie to wzruszyło. Do tego wystąpienia przygotowywałam się cały tydzień, ale wygląda na to, że powiem kilka zdań, a wszystkie te papierki wykorzystam innym razem, ponieważ chciałam tutaj przybliżyć troszeczkę o uniwersytecie. Dobrze się składa, bo w tym roku obchodzimy 50. rocznicę powstania Uniwersytetu Trzeciego Wieku, a założycielem był francuski profesor w 1974 roku. W 1975 roku Halina Schwartz, profesor gerontologii założyła go w Warszawie. Jako drugi powstał we Wrocławiu. Nie przy Uniwersytecie Wrocławskim, ale przy podyplomowym kształceniu pielęgniarek. I dopiero potem dalej powstawały uniwersytety. Jak sami widzimy, mija 50 lat, a Uniwersytet w Kamiennej Górze ma 15 lat. Wobec tego powstał o wiele za późno, że tak powiem. Pierwszą informację ja powzięłam... Spotkałam koleżankę z Krakowa, która była pracownikiem naukowym i również była studentką. Od niej dowiedziałam się, co to jest takiego Uniwersytet Trzeciego Wieku, czym się zajmuje, i co on robi dla swoich studentów. Oczywiście, miasta akademickie, takie jak Kraków i Wrocław są nieporównywalne z naszym miastem. Cokolwiek my tu chcemy zrobić, to musimy wyjechać do Wrocławia, do Jeleniej Góry, do Wałbrzycha, ponieważ tam znajdują się takie istotne ośrodki kultury. Chciałam tylko jeszcze powiedzieć, że są badania na temat uniwersytetu, które aktualnie działają. Ja je tylko przybliżę. Tu są badania, które my tak samo robimy. To są badania SIO, tzn. system informacji oświatowej. Robimy je co 5 lat i na tej podstawie opracowano informację na temat Uniwersytetów Trzeciego Wieku. To są dane z lat 2021-2022 i teraz jest tak, uniwersytetów było ponad 600, a studentów niecałe 100 000. Jeżeli weźmiemy liczbę około 12 000 000 osób w wieku senioralnym, to wobec tego jest to minimalny procent osób, które biorą udział i są studentami Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Teraz tak, 1. Miejsce ma Województwo Mazowieckie, Dolnośląskie jest na 4. miejscu pod względem uniwersytetów, które powstały, i ma w granicach 50. Mazowieckie ma ponad 70, ale są też takie, które mają po kilka. Teraz tak, jeżeli tutaj widać wykres, proszę zauważyć, w jaki sposób teraz ten wykres wskazuje. Tutaj jest rok 2000 i w tej chwili maleje. Ja jestem w zarządzie w Federacji Uniwersytetów Trzeciego Wieku i w okresie mojej kadencji, a teraz jestem w II. kadencji, jeden uniwersytet się zgłosił, który powstał. To jest Uniwersytet przy Politechnice Wojskowej. Dlaczego tak się dzieje? Czy to nie jest potrzebne? Tak, tylko jeżeli dalej spojrzymy, to słupeczki pokazują, że ogromnym problemem jest organizacja i sprawy finansowe. Mimo tego, że w przyszłym roku będzie 50 lat, to nie ma form takiego konkretnego finansowania tego typu kształcenia. Większość utrzymuje się ze składek. Tak samo my mamy składki, 50 zł na miesiąc. Z tego opłacamy zajęcia, natomiast wszystkie inne sprawy, związane z wyjazdami, każdorazowo albo trzeba napisać projekt, żeby otrzymać jakieś fundusze, lub studenci wnoszą opłaty na te bilety czy na autokar. Jeżeli chodzi o finanse, to wiemy, że nawet 14 lat temu, jakbyśmy chcieli do Wrocławia jechać, to autokar kosztował 50% tego, co kosztuje obecnie. Nasze emerytury nie wzrosły dwukrotnie. W związku z tym, tak jak tutaj jest według tego wykresu, to

finansowanie jest jednym z elementów, które hamuje. Drugim elementem jest to, że... Bo jeszcze są formy organizacyjne, najlepsze są te, które są przy uczelniach wyższych. My tu mamy troszeczkę problem, bo nasza uczelnia znajduje się 40 km od nas, więc wyjazd tam na jakieś zajęcia wiąże się również z dojazdem. Natomiast duża część powstaje przy bibliotekach, domach kultury i w formie stowarzyszeń, a więc wszystkie środki trzeba pozyskiwać z różnych źródeł. I teraz jest taka sytuacja, że do tej pory, wtedy, kiedy ich powstawało najwięcej w Polsce, tak jak mówiłam, w granicach roku 2000, to są osoby, które są trochę młodsze ode mnie, bo takie, które są jak ja, to przeszły już sobie na zasłużony odpoczynek, natomiast tu jest pracy bardzo dużo. Tu są tysiące godzin przepracowanych dodatkowo, bo my wiemy, że tutaj oprócz zajęć jest jeszcze rozpoczęcie roku akademickiego, są różne święta, różne uroczystości itd. Jeżeli my chcemy to wszystko obchodzić, Jeżeli chodzi o badania, które zostały przeprowadzone, co dają uniwersytety, co daje szczęście, co daje nam takie dobre życie w późniejszym wieku, to największe badania zostały przeprowadzone na Harvardzie. Były 2 grupy męskie powyżej 700 osób. 1 grupa to byli studenci Harvardu w latach 1939-1944, m.in. był w tej grupie Prezydent Kennedy. 2 grupa to była taka niezamożna dzielnica. Tam było ponad 400 osób. Proszę Państwa, przez 70 lat robiono badania, jaka jest kolej tych ludzi od 19 lat, czy od urodzenia do późnej starości, bo jeszcze niektórzy żyją. Co jest istotnego w życiu, po co my przychodzimy na ten uniwersytet, co nam on daje? Wiemy, że człowiek nie jest jednostką samowystarczalną, tylko cały czas jest w relacjach międzyludzkich. Mówiąc o tym badaniu na Harvardzie, tak jak powiedziałam, prawie przez 80 lat, jaki z tego wniosek? Tam były badania co 2 lata, 4 lata, co 5. Lekarze badali, były kwestionariusze itd., że pomyślność w życiu dają pozytywne relacje międzyludzkie. To jest najistotniejsze. Nie myślimy tylko o relacjach, które są w domu, ale o relacjach między sąsiadami, znajomymi, przyjaciółmi itd. Jeżeli one są pozytywne, my kształtujemy sobie życie ciekawsze. Jesteśmy bardziej odporni na stresy, łatwiej nam się żyje. Jeszcze cały szereg badań przeprowadzono na temat, jak fizyczne ćwiczenia wpływają na nasz dobrostan. Też były przeprowadzone różne badania, które wskazują na to, że jeżeli my dbamy o rozwój fizyczny, mamy mniejszą zachorowalność, nawet jest mniejsze odchodzenie z tego świata. Wobec tego nie pozostaje nam nic innego, jak całe życie się uczyć. Jest tutaj Pani psycholog, która potwierdzi, że uczyć się można całe życie, może troszeczkę wolniej, ale zawsze można sobie coś przyswoić. Ponieważ Wy jesteście tutaj wszyscy młodzi, ale to samo Was czeka, co i nas. Wobec tego ja tylko powiem tak, miałam 19 lat, jak tutaj przyszłam, mrugnęłam, i mam tyle, ile mam teraz. Tylko mrugnęłam, a więc ten czas bardzo szybko leci. W związku z tym proszę się przygotować już do naszego wieku i nie zapominać, że najważniejszą rzeczą do tego, aby być zdrowym, radosnym, jest to, żeby całe życie się dokształcać, bo nawet nauka się dewaluuje. Wchodzą nowe technologie, społeczeństwo wygląda zupełnie inaczej, jak kiedyś. Dzisiaj słyszałam w czeskim radiu, że pani chodzi do sklepu, bo w sklepie może kogoś spotkać i sobie z kimś porozmawiać. Wchodzi do takiego małego, osiedlowego sklepu, a więc proszę zauważyć, jak społeczeństwo się zmieniło. Kiedyś ludzie dojeżdżali pociągami i sobie rozmawiali, szli do sklepu osiedlowego, z każdym zamienili parę słów, a teraz co się dzieje? Jesteśmy wyobcowani, a to nie wpływa dobrze na naszą psychikę. W związku z tym nie zapowiada się dobrze, jeżeli chodzi właśnie o uniwersytety. Ja mam tylko taką nadzieję, że samorząd zadba o to, że jeżeli

mnie zabraknie sił, to tego dorobku nie zaprzepaści, bo tak jak widzę, jest on tutaj już osadzony ten uniwersytet, jest potrzebny. I tak jak tutaj już było wcześniej powiedziane, ma on kilka działań, a więc działa, po pierwsze dla studentów, po drugie dla współpracy między pokoleniami, no i tak jak mówiłam, te osoby, które wymagają naszej opieki, również mogą na nas liczyć. Dlatego dziękuję wszystkim za to wyróżnienie, dziękuję gościom. Chciałam jeszcze podziękować za tę pomoc, którą do tej pory tutaj otrzymywaliśmy, bo ja bym sama niczego nie dokonała, to jest niemożliwe. W związku z tym otrzymuję tę pomoc ze strony Urzędu, otrzymuję pomoc od strony moich kolegów ze szkoły jednej i drugiej, otrzymuję pomoc z innych organizacji, z którymi współpracuję. Jestem nastawiona na dobre relacje ze wszystkimi, z którymi się spotykam. Staram się, żeby te relacje układały się bardzo dobrze. W przyszłym roku będzie 15-lecie, my się już do tego przygotowujemy i postaram się te kartki wtedy wykorzystać, bo mnie nikt nie będzie ograniczał, bo to ja będę rozdawać karty, i z tego skorzystam. Dzisiaj jeszcze raz bardzo, bardzo serdecznie dziękuję.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Widzę, że Pan Burmistrz chce zabrać głos. Kto z Państwa jeszcze chce zabrać głos? Pani Dyrektor i Pan Sekretarz Miasta Arkadiusz Dybiec. Proszę, Pan Burmistrz.”

Burmistrz Miasta J. Chodasewicz: „Dzień dobry Państwu. Pani Apolonio, na początku serdecznie gratuluję tego wyróżnienia. W pełni zasłużone, jak to już padło kilkanaście razy. Pozwolę sobie najpierw na taką dygresję. Otóż, słyszeliśmy przed chwilą, co mówiła Pani Pola. To właśnie cała Pani Pola, ona o sobie praktycznie nie powiedziała nic. Ona powiedziała najwięcej o swoim ukochanym uniwersytecie. No i zrobił się z tego taki trochę meeting pt. "Przychodźcie na zajęcia". Więc my oczywiście przyjdziemy Pani Poli nie zaprzepaścimy. Ale oczywiście spodziewamy się tego, że będzie Pani jak najdłużej prowadziła ten uniwersytet, jak najdłużej służyła nam swoją radą i pomocą. Powiem tak, często się spotykamy i słyszę od Pani, że to już lada chwila, ale słyszę to już chyba 5. rok. Wobec tego nie ma chyba takiej możliwości, żeby Pani faktycznie przeszła już na emeryturę. Na pewno zasłużoną, ale ta praca społeczna jest dla Pani takim motorem, takim napędem, że ja sobie nie wyobrażam, żeby Pani zaprzestała tej działalności. Myślę, że wiele osób tutaj na tej sali, wiele osób w Kamiennej Górze sobie takiej chwili nie wyobraża. Za to, co Pani zrobiła w imieniu swoim, w imieniu wszystkich mieszkańców Kamiennej Góry serdecznie dziękuję i życzę dalszych lat intensywnej pracy dla naszego Miasta. Już właśnie w roli Honorowego Obywatela Kamiennej Góry. Serdecznie, serdecznie dziękuję.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Proszę, Pan Sekretarz. Proszę, Panie Arkadiuszu. Pan Arkadiusz Dybiec.”

Sekretarz Gminy Lubawka Pan A. Dybiec: „Pani Apolonio, Szanowni Państwo, pozwolę sobie odczytać list gratulacyjny w imieniu Pani Poseł Iwony Krawczyk, która

niestety nie może być tutaj obecna dzisiaj osobiście i złożyć życzeń, ponieważ pełni obowiązki parlamentarne. Szanowna Pani, z wielką radością przyjąłam wiadomość o nadaniu Pani przez Radę Miasta Kamienna Góra zaszczytnego tytułu Honorowy Obywatel Miasta Kamienna Góra. W związku z tym szczególnym wyróżnieniem proszę przyjąć ode mnie i całej społeczności ze mną współpracującej najserdeczniejsze gratulacje. Pani aktywność jest mi znana i szczególnie bliska od lat. Miałam przyjemność przez wiele lat z Panią pracować, a w kolejnych latach uczestniczyć w realizacji bardzo ambitnych projektów, dedykowanych mieszkańcom naszego miasta i powiatu. Pani działania od lat mocno wpisują się naszą kamiennogórką przestrzeń, niosąc ze sobą nietuzinkowe pomysły i projekty, które cieszą się ogromnym uznaniem uczestniczek i uczestników, jak również są powodem do dumy i satysfakcji nas wszystkich. Składam Pani życzenia wszelkiej pomyślności. Życzę zdrowia i potrzebnych sił, aby mogła Pani nadal służyć naszemu kamiennogórkowskiemu środowisku, naszym seniorom i wszystkim, którzy chcą z tych działań i doświadczeń korzystać. Wyrażam nadzieję, że ten uroczysty dzień zostanie w pamięci jako wyraz uznania wielu środowisk za znaczący wkład w edukację, kulturę, jak i wkład w aktywizację seniorów. Z poważaniem, Iwona Krawczyk, Posłanka na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Pani Apolonio, jestem pełen podziwu dla Pani zmysłu organizacyjnego i precyzji działania. Kilkanaście lat temu miałem okazję uczestniczyć w organizowanym przez Panią wyjeździe z Uniwersytetem Trzeciego Wieku do Lwowa. To był, Drodzy Państwo, majstersztyk organizacyjny. Może nie wszyscy Państwo wiedzą, ale Pani Apolonia w dużej mierze przyczyniła się do tego, że podpisano partnerską umowę z Miastem Szczerec. Pani Apolonio, dziękuję Pani bardzo za dotychczasową działalność. Życzę Pani nieślabnącej energii, ale przede wszystkim życzę Pani dużo zdrowia. Wszystkiego najwspanialszego.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Zapraszam do zabrania głosu Panią Dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących, Panią Mariolę Jaciuk.”

Dyrektor ZSZiO Pani M. Jaciuk: „Dzień dobry, serdecznie Państwa witam. Panie Burmistrzu, Pani Przewodnicząca, Panie Wiceprzewodniczący, Państwo Radni. Jestem niezmiernie dumna, że jestem tu i teraz. Jestem niezmiernie dumna, że znam aż 3 Honorowych Obywateli tego Miasta: Panią Kazię Ciosmak, która uczyła mnie gry na skrzypcach, naszego przyjaciela szkoły, Pana Bogdana Adamusa, no i oczywiście naszą byłą Dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących, Panią Apolonię Lulek. Jest tutaj nas sporo z Zespołu Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących. Bolek Szewczyk tutaj siedzi, Viola, Pani Maria Białecka-Polak, Renia Urbanowicz, duchem jest z nami Tadeusz Kosiba, który pracuje z Panią na Uniwersytecie Trzeciego Wieku, Andrzej Mankiewicz, to wszystko jak gdyby nasza jedna wielka banda. Bo my z jednej fabryki, jak to mówi Andrzej. No i ta fabryka, że tak powiem, zna Pani niestandardowe metody działania i pracy, bo Pani Dyrektor, jak byłam nauczycielką, która przyszła do szkoły i wołali mnie do Pani Dyrektor Lulek, to szłam z drżeniem, bo nie wiedziałam, co my tam wymyślimy. Zbieraliśmy len, ziemniaki, jeździliśmy na rady pedagogiczne do Czech, robiliśmy różne

niestandardowe rzeczy, które Pani, że tak powiem, wpoila w Zespół Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących. W tę młodzież, która tutaj za nami stoi. Oni są tutaj z nami, najmłodszy może w tym gronie, ale oni też składają hołd nauczycielce przede wszystkim, no i mentorce wielu tutaj obecnych. Pani Dyrektor, można różne rzeczy mówić na Pani temat. My mamy takie różne... Wie Pani sama, albo się kochamy, albo się nienawidzimy. Tak to jest z nami nauczycielkami zwłaszcza, ale byłam niezmiernie dumna, kiedy otrzymałam od Pani zaproszenie właśnie jako ta przedstawicielka Zespołu Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących, bo to Pani dziecko, które Pani tak kocha, ten uniwersytet, powstał na początku w Zespole Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących, jak ja pełniłam obowiązki Dyrektora szkoły. Dlatego jest mi niezmiernie miło, że taka osoba jak Pani dostała ten tytuł Honorowego Obywatela. Państwo Radni, naprawdę bardzo Państwu za to dziękuję, ponieważ Pola zasługuje na to jak nikt inny. Jak, nie daj Boże, nie będzie takich ludzi, nie będzie nic. Sami Państwo wiedzą, że ci ludzie, którzy są Honorowymi Obywatelami tutaj w mieście, to jest krew tego miasta. Jak nie będzie zaangażowanych, tych, którzy piszą blogi, tych, którzy dbają o jakiś rozwój Kamiennej Góry, to ona po prostu gdzieś tam przygaśnie. Wielkie brawa, Pani Dyrektor.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Przewodniczący Rady Powiatu Kamiennogórskiego, Pan Andrzej Mankiewicz.”

Pani A. Lulek: „Zanim Andrzej tu dojdzie, to ponieważ powiedziano, że ja tylko mówiłam o uniwersytecie, a tyle lat przepracowałam w szkole... W tym roku miałam spotkanie z absolwentami po 30 latach i wystawili mi wzorowe świadectwo wychowawcy z przedmiotu. Mamy tak: cierpliwość - wzorowa, podejście -wzorowe, empatia - wzorowa, wyrozumiałość -wzorowa, zaangażowanie - wzorowe, a więc jest to moja praca jako wychowawcy sprzed 30 lat. Otrzymałam to od moich absolwentów.”

[oklaski]

Przewodniczący Rady Powiatu Pan A. Mankiewicz: „Pani nasza Honorowa Obywatelko, ja trochę nietypowo, ponieważ wraz z kolegą z pracy, jak pracowałem pod batutą Pani Apolonii, to byliśmy jej gwardią przyboczną. Jak do niej szliśmy, to się nie baliśmy. Wchodziliśmy ochoczo, byliśmy zabierani na różne uroczystości. Na te bardziej miłe i te mniej miłe. Zawsze tam byliśmy razem. Życzę wytrwałości i przede wszystkim zdrowia. To Honorowe Obywatelstwo jest nie tylko tytułem dla Apolonii Lulek, to jest tytuł dla Państwa, dla wszystkich uczestniczących w tym procesie edukacji w życiu dorosłym, jak również dla wszystkich znajomych. Zdrowie jest podstawą i powiem tak nietypowo, życzymy Pani wszelkich sukcesów jako radni Powiatu Kamiennogórskiego, ale pragnę Panią uroczyście tutaj przeprosić, bo wiem, jakie są niedokończone sprawy związane właśnie z finansami. Z tym przysłowiowym potrzebnym tlenem, aby to wszystko działało, ale myślę, że to się w niedługiej przyszłości zmieni. Dlatego Panią uroczyście przepraszam. Zawsze po pierścieniach całowałem, bo to nastąpi, nawet nasza Honorowa Obywatelka ma pierścień, natomiast

powiem krótko, żeby już nie przedłużać, to wszystko, co dotychczas było powiedziane, jest prawdą.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Czy jeszcze ktoś z Państwa chce zabrać głos? Wiem, że przedstawiciele Uniwersytetu Trzeciego Wieku chcą Pani podziękować. Pan Bolek Szewczyk, bardzo proszę.”

Pan B. Szewczyk: „Życzę Pani długich lat życia w zdrowiu, satysfakcji z pracy, no i żeby to dobro, które Pani rozdaje, wróciło do Pani z jeszcze większą siłą.”

Gość: „Pani Polu, jesteśmy dumni, że to akurat na Panią trafiło i życzymy dalszej satysfakcji.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Proszę, jeżeli ktoś chce wręczyć kwiaty, to bardzo proszę, to jest ten moment.”

Gość: „W imieniu Prezesa Tadeusza Stachniuka i członków Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków serdecznie gratuluję tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kamienna Góra. Dziękujemy za całą współpracę, jaką Pani nas darzy i oczekujemy w przyszłości dalszej pomocy. Życzymy dużo, dużo zdrowia, cierpliwości do nas i pomyślności.”

[oklaski]

Pani A. Luluek: „Irenka jest studentką od pierwszego dnia, a teraz jest jeszcze w drugiej organizacji.”

[składanie życzeń przez gości]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Szanowni Państwo, Pani Polu, specjalnie dla Pani dzisiaj niespodzianka. Uświetni dzisiejszą uroczystość występ znanego w całym kraju artysty, Pana Zbigniewa Stefańskiego.”

[oklaski]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Serdecznie Pana zapraszam. Pan Zbigniew wybrał specjalne utwory dla Pani Apolonii Lulek, które mają odzwierciedlać to, co Pani dla nas robi. Oddaję głos... Jeszcze krótki moment. To jest czas na zdjęcia. Zapraszam.”

Pan Z. Stefański: „Na wstępie chciałem powiedzieć, że jest to dla mnie zaszczyt, że mogę tu być i te dwa utwory, które chciałem przedstawić, moim zdaniem charakteryzują Pani drogę i Pani piękną postawę. Dziękuję, że mogę tu być.”

[utwór "Bociany - Bez Jacka" Zbigniew Stefański]

[oklaski]

[utwór "Dziwny jest ten świat" - sł. Czesław Niemen, wyk. Zbigniew Stefański]

Przewodnicząca RM V. Majak: „Bardzo dziękujemy za występ. Mocne, muzyczne słowa. Proszę Państwa, na zakończenie chciałam podziękować tym osobom, przede wszystkim to Wam, Drodzy goście, dziękuję za zaszczylenie tej uroczystości swoją obecnością, ale dziękuję też osobom, bez których ta uroczystość nie mogłaby się odbyć. Dziękuję mojemu Wiceprzewodniczącemu, który mi zawsze pomaga, Panu Jerzemu Baście, dziękuję Panu Dyrektorowi Centrum Kultury i Biblioteki, Panu Tomaszowi Grabińskiemu, dziękuję zawsze, pomocny, nieoceniony, nigdy nie słyszałam od niego "nie", Panu Grzegorzowi Mszaneckiemu. Dziękuję pracownikom Urzędu, Pani Malwinie, Pani Idzie, Panu Tadekowi dziękuję. Serdecznie dziękuję mediom, że pójdzie w świat informacja, że taka uroczystość miała miejsce w Kamiennej Górze. Dziękuję Honorowym Obywatelom. Wasze grono powiększyło się o osobę Pani Apolonii Lulek. Jeszcze raz jej bardzo serdecznie gratuluje i dziękuję za to, że działa. No i oczywiście naszym radnym, moim radnym za to, że pochylił się nad wnioskiem i przyjęli do grona Honorowych Obywateli Panią Lulek. Z uwagi na wyczerpanie porządku obrad **zamykam LXXXIII Sesję Rady Miasta Kamiennej Góry w dniu 6 marca 2024 roku.** Wiem, że Pani Dyrektor, tutaj już mi cały czas podpowiada, zaprasza Państwa obok do kularów na rozmowy. Dziękuję bardzo i serdecznie żegnam.”

[oklaski]

Pani A. Luluek: „Serdecznie zapraszam, moje Panie przygotowały w ramach swoich cotygodniowych zajęć drobny poczęstunek. Bardzo serdecznie jeszcze raz dziękuję wszystkim gościom za udział i zapraszam na małe ciasteczko i kawę.”

[jazzowa muzyka w tle]

Protokołowała:

Malwina Marmuszevska

Przewodnicząca Rady Miasta

/-/ Violetta Majak